

[Boeck-Hansen.]

og jeg tør, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget henvises til et Udvalg, tilsige mit Partis meget velvillige Medvirkning til, at man kan faa det bedst mulige ud af Lovforslaget.

Rager: Det foreliggende Lovforslag byder i og for sig ikke paa noget principielt nyt paa det Omraade, det drejer sig om, for saa vidt som Autorisation i Forvejen har været krævet af de Mennesker, som har skullet udføre de forskellige tekniske Installationer, som omhandles i Lovforslaget. Men det betyder en Modernisering af den bestaaende Lovgivning under Hensyn til den Udvikling, der har fundet Sted. Jeg vil ærligt tilstaa, at den Del af Lovforslaget, jeg synes er den mest interessante, er den, der omhandler elektriske Installationer. Det er ogsaa Udviklingen paa dette Omraade, der har medført, at Loven nu er kommet til Revision. Det skyldes i første Række Henvendelser til Myndighederne fra Dansk Elektricitetsværksforening og Installatørforeningerne, der har paapeget, at der var visse Ting, der trængte til Rettelse.

Men selv om Lovforslaget ikke byder noget principielt nyt med Hensyn til Tilsynet med disse Installationer, tror jeg alligevel, at det er rigtigt ved Behandlingen her i Salen et Øjeblik at opholde sig ved og pointere Nødvendigheden af, at man ved de elektriske Installationer gaar virkelig omhyggeligt til Værks, for man maa være klar over, at man her fører ind i Huset en Naturkraft, der optræder med en saadan Styrke, at den kan blive farlig for Liv og Lemmer, hvis der ikke bliver taget de nødvendige Hensyn ved Installationen. Det er maaske ikke almindeligt paaagtet, men der kunde være Grund til at sige det, at vi herhjemme arbejder med en højere Spænding i vore Installationer, end man gør de fleste Steder i Udlandet. Vi arbejder med 380 Volt Vekselstrøm, medens man de fleste Steder i Udlandet kun arbejder med 220 Volt, og det betyder en langt større Fare. Det var rigtigt af os at gøre det i sin Tid; vi har faaet en langt billigere Elektrificering, og naar Anlæggene behandles sagkyndigt og omhyggeligt, er der heller ikke nogen som helst Grund til at være bange for, hvad Anlæggene kan foranledige af Ulykkestilfælde etc. Men den Omstændighed, at vi har faaet de billigere Anlæg gennem Anvendelsen af den relativt høje Spænding, medfører naturligvis, at vi maa være ekstra vagtsomme over for de Bestemmelser og Forskrifter, vi giver.

Det har vi ogsaa efterhaanden forstaaet. Dengang Stærkstrømsloven blev ændret — jeg tror, det var i 1927 —, fik man indrettet det saakaldte Prøvningsudvalg, som er bemyndiget til at undersøge og godkende det Materiel, der skal anvendes i de elektriske Installationer. Men naar man nu her faar en Lov, der autoriserer Installatorerne og sikrer, at de Installatører, der anbringer Materiellet, er i Besiddelse af den nødvendige Sagkundskab, og naar man paa den anden Side har Prøvningsudvalget, der undersøger og godkender Materiellet, saa er Kæden ikke helt sluttet. Der er, som det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen gjorde opmærksom paa, i Virkeligheden et Hul, nemlig dér, hvor Materiellet bevæger sig fra den, der forhandler det approberede Materiel, og til den Kunde, i hvis Installation det skal anvendes. Det er nemlig saadan, at Handelen med Materiellet er fuldkommen fri, og det skulde jo heller ikke kunne gøre noget, hvis det ikke en Gang imellem fik den Følge, at en Forbruger falder for Fristelsen til selv at anbringe Materiellet og anbringe det paa usagkyndig Vis. Jeg forstod, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen havde set det Problem, der ligger dér, som et Problem, vi kan tage op til Undersøgelse i Udvalget, og jeg tror, det vil være rigtigt at undersøge, om man kunde finde en Vej dér og overveje de Konsekvenser, det kan have baade paa den ene og paa den anden Maade. Jeg synes, det var rart, om vi kunde komme ind paa det; hvilket Resultat vi saa kommer til, maa jo Fremtiden vise.

I øvrigt er Forholdet vel det, at de fleste Ting i dette Lovforslag, som man kunde gøre Bemærkninger til, egner sig mest til Udvalgsbehandling. Jeg vil dog gerne have Lov til at nævne et Par enkelte Spørgsmaal.

§ 8 omhandler de Omraader, hvor der ikke er truffet Beslutning om Bemyndigelse, og Paragraffen siger, at dér kan Arbejdet ved de elektriske Anlæg kun udføres af Personer, der har bestaaet en Prøve. Men jeg synes egentlig ikke, det er helt rigtigt at sige „kun“, for det er ikke nogen Indskrænkning. Naturligvis kan det ikke være andre end dem, der har bestaaet Prøven; der kan være Tale om, men Spørgsmaalet er blot, om det er rigtigt at give Adgang for alle, der blot har bestaaet Prøven, eller om der kun skulde gives Adgang for dem, der har Autorisation andre Steder. Det er et Spørgsmaal, vi kan overveje. Jeg er ikke sikker paa, om det af Hensyn til Konsekvenserne er rigtigt at gaa den ene eller den anden Vej, men jeg peger paa, at